

Helirännakud läbi Liis Ringi kõrvade

19. septembril ilmub Liis Ringi teine täispikk sooloalbum “Woolgathering”, taaskord vinüülil ja plaadifirma Õunaviks alt.

Liis Ring on Eesti muusikamaastikul toimetanud juba kümmekond aastat, algselt erinevate bändide koosseisudes (Animal Drama, Mirabilia, Talamak). 2014. aastal ilmus esimene täispikk album “Fables of a Faraway Land” sooloartistina, tookord veel cirkli nime all. Kahe täispika plaadi vahel andis ta ise välja ka paar minialbumit: “Satori” 10” vinüülil (2016) ja “Äker” kassetil (2018).

Plaadil olevad kaheksa lugu moodustavad kokku justkui kuuldemängu, muusikalise helirännaku läbi Liis Ringi kõrvade ja teda ümbritseva maailma.

Liis: “Väljendil “Woolgathering” on kaks tähendust – sõnasõnalt tähendab see villa kogumist lammastelt, kuid tihtipeale kasutatakse teda iseloomustamiseks rändavat ja unistavat meelt. Tundub, et minu heliloomingussegi on kandunud teatav pidetus, mis tingitud muutuvatest oludest ja maastikest mu ümber ning sees. Enamik lugusid on salvestatud just nende paikades, kus ma nad kirjutasin, ja ka ajalisel lähedal loomise hetkele. Lood liigituvad mitmes mõttes kergemuusika kompositsioonideks, kuid kaste, milles neid serveeritakse, pole päris traditsiooniline. Loodan kuulajas äratada huvi meid ümbritsevate ruumide ja nendes peituvate helide teadliku kuulamise vastu läbi nende põimimise popmuusikasse, ja julgustada meeli kaugele rändama.”

Liis Ring ei piirdu oma loominguks vaid muusikaga, vaid

on loonud ka kogu visuaalse poole – ta on plaadi kujunduse ja kaanefoto autor, samuti on ta ise teinud video singliloole “du&jag”.

Plaadi Tartu esitluskontsert toimus 15. septembril Tähtvere Õunaõuepäeval, Tallinnas 19. septembril Balta Baaris.

Plaati saab nii vinüülil kui digikujul osta otse Õunaviksilt: liisring.bandcamp.com

Liis Ring: “Veendun alati, et ei telliks kedagi, kel kunagi eluvaim sees olnud”

Päev enne plaadi ilmumist: Õunaviksi eestvedaja Villem Valme küsib ja Liis Ring vastab.

See on su teine täispikk plaat, koos kahe ise välja antud EP-ga neljas album. Minu jaoks on kõik kolm viimast esimesest erinevad ja omavahel üsna sarnase käekirjaga. Kuidas sa ise neid kõrvuti vaadates (õigemini kuulates) tajud?

Hmm... väga hea küsimus, pole ise nii konkreetset asjale mõelnudki. Aga nüüd, kui sa seda niiviisi serveerid tundub, et äkki jagunevad nii tõesti. Esimene plaat oli, nüüd tagantjärele targutades, täiesti kontseptsioonivabalt salvestatud (sest ega ma ei osanud uneski näha, et sellest plaat saab, ei julgenud lugusid eraldi avalikuks teha) ja just nende aastate vältel, mil mu muusikalised eelistused pidevalt muutusid, oli selline suur otsingute aeg – mõtteid oli nii proge kui ka mainstreamima popi poole. Sellest tingituna tuli vist selline päris kirju välja, ja need teised kolm on kuidagi rahulikumad juba.

Mis artistid või muusikud on su mõjutajad täna?

Jenny Hval – minu jaoks suurepärane artist, väga mitmekihiline... Ta muusikat annab täielikult nautida ka nii, et kontseptsiooni ja tekstidesse ei süvene. Aga kui siis ikkagi ükskord ette võtta ja süveneda, siis muutub muusika sellest veel paremaks, et tal nii palju öelda oli sellega. Ehe DIY-superstaar ja minu suur iidol kindlasti ka livedele mõeldes.

Teine on ehk Felicia Atkinson, ambient-fännidele kindlasti teada. Julge, iseseisev, eriline naine, kes väga julgelt ujub mainstreamile vastu, samas ühendab endas tänapäeva

visuaalkunsti, sound art ja eksperimentaalse muusika skened.

Uue plaadi lood on üsna isiklikud, sündinud su enda elule väga lähedal – nagu ülemise artikli pealkiri ütleb, “helirännakud läbi Liis Ringi kõrvade”. Mõni lugu mõne plaadil oleva looga seoses?

Räägiks äkki siis ühe kurvema ja ühe rõõmsama loo.

“Jutast”: Juta oli mu emapoolne vanavanaema, keda kutsusime jutavanaemaks. Jutavanaema oli veel väga kobe ja tegus, kui laps olin, ja mul on temast palju häid mälestusi, enamus neist seotud aiamaal toimetamise, lookas süldi-salatilaua ja väikeste šokolaadidega, mida ta oma kotist alati välja võlus. Juta naer oli rõkkav ja nakkav. Lugu on kirjutatud 2017. aasta 19. jaanuaril, päeval, mil jutavanaema siit ilmast lahkus. Mäletan, et mu vanaema helistas mulle... ja selle uudise peale jätsin ära kooli, töö, kogu muu elu, et saaksin ta hinge lauluga ära saata. Sel päeval oli väga valge väljas, ehe jaanuarivalge, lootust täis. Mulle tundus tagantjärele, et polegi õige seda lugu enam hiljem salvestada... ja nii ongi plaadil oleva loo põhjaks seesama 19. jaanuari demo, ainult paar kitarri ja ühe vokaaliduubli tegin hiljem peale. Hiljem käisin ka salvestamas helisid paigast, kus Jutavanaemal kunagi aiamaa oli, Mäksa mõisapargi kõrval Tartumaal. Kahjuks on seal nüüd kõik ära erastatud ja taragi ümber tehtud, aga mul õnnestus vähemalt mikrofon õigesse suunda keerata. Loos kuuleb seega tema aiamaad ka.

“...yesyesyesist”: salvestatud 7. mail 2018 valges viienda korruse korteris Rundradiogatan’il Göteborgis, Rootsis. Olen juba seitsmendat aastat mittelihatoimeline. Päev enne loo kirjutamist olin aga kogemata lõunaks tellinud mitte-taimse sushi (süüdistan ebaselget diktsiooni). Tundus õigem toit siis

juba ära süüa, et kalad asjata surnud poleks. Riisi sisse keeratud lõhe söömine polnud väga suureks probleemiks, aga kui jõudsin nigiri tükkideni, millel peal justkui mereelukate sabad, hakkas mul tõeliselt hale. Nii et ma jätsin need taldrikule alles ja lahkusin, tundes süümepiinu veel mitu päeva... lootsin, et intsidendist laulu kirjutamine parandab murtud südant. Mõnes mõttes parandaski. Nüüd veendun alati, et ei telliks kogemata kedagi, kel kunagi eluvaim sees olnud.

Oled suure osa elust pendeldanud erinevate riikide ja linnade vahel. Kus ja millisena näed oma elu kulgevat järgmistel aastatel?

Loodan, et rahu saabub lõpuks! Selleks on vaja aga mingid ohverdused teha. Praegu ongi selline periood, et pärast plaadiesitlust istun kannutäie teega iga päev maha ja vaatlen sügise kulgu. Küll siis vastused ka tulevad.

Oled võtnud DIY suuna, ka plaadi kujundus ja singliloo "du&jag" video on suuresti su enda looming. Tuleb see sellest, et sa jõuad nii kõige lähemale soovitud tulemusele või on see põhimõttelisem lähenemine?

Mõlemat! Olen väga pehme iseloomuga ja teatud hetkedel üsna kergesti mõjutatav - arvan, et see on mingis mõttes viis end kaitsta ja olla kindel, et kuulan iseenda sisemist häält. Kuid isegi rohkem on põhjus vist selles, et muusika kõrval on minu suureks hobiks ja kireks just visuaalkunstid ning mul on üsna välja kujunenud esteetilised eelistused. Naudin ise ka väga pildistamist, käsitsi ilmutamist ja materjali edaspidist töötlemist. Ja kuna muusika on ülimalt isiklik, siis tundub, et ka visuaalse poole pealt on mul endal ehk kõige peenem tunnetus.

Plaat on valmis, sinu jaoks on ühel pikal loomeetapil joon all. On sul mingi teadmine, kuidas või kuhu edasi?

Jaa, ikka! On kogunenud juba uute ideede puhver ja usun, et enne aasta lõppemist ilmutan veel paar täiesti uut lugu. Pikalt on olnud plaanis ka ambientsemat kraami salvestama hakata, ja nüüd tundub, et õnnestub ka! Detsembris ilmutab Londoni plaadifirma Canigou Records ühe kogumik-kassetti, mille tarbeks ühe täitsa uue kompositsiooni valmis nikerdan. Uuel aastal algab töö ka ühe Rootsi mängufilmi heliloojana. Tegemist jagub, ja tahet ka!

Liis Ring suvel 2019 Roots, Dalslandil. Foto: Christoffer Rutström